

IN MEMORIAM

Miroslav Magdalenić

*Jedan po jedan dohodu vlastela
u crnom lijesu (. . .)*

(I. Vojnović: *Na Mihajlu*)

Dohode oni na sva groblja svijeta, nošeni ili voženi . . . Pripadaju, međutim, ne samo onoj bukvalnoj, genealoški stečenoj, kasti nego — u prenesenom smislu — i raznim područjima djelovanja ljudskog duha . . . Hijerarhijski su, možda, i izdiferencirani: neki ostaju — sticajem objektivnih ili subjektivnih okolnosti — vječiti drugi. Ali svi

Miroslav Magdalenić (1906—1969)

očituju značajke koje ih povezuju u cjelinu što svojim afirmirajućim činima odskaače u određenoj situaciji.

Razumljivo je da ih ima i među skladateljima kako drugih tako i hrvatskog naroda, ne samo ju-

SUMMARY

On the occasion of the death of the outstanding Croatian pedagogue and composer Miroslav Magdalenić (1906—1969) the author points out that Magdalenić belongs to the generation of distinguished Croatian musicians, who between the two wars brought Croatian music up to the unimagined height. Among his compositions there ought to be mentioned: I String Quartet, Symphony in F minor and Romarska. His composer's opus is based on Medjmurje folklore. Among pedagogical hand-books very important is »Solfeggio based on popular folklore expressions«, which points out a new possibility in treatment of future musicians.

čer nego i danas. A smrt je ove počela posjećivati sve češće: upravo nesmetano šeta njihovim redovima i odvodi jednog po jednog. Među njima i pripadnike onog naraštaja koji je hrvatsku glazbu između dva rata doveo do dotad nedosegnute umjetničko-sadržajne razine. A oni odlaze za njom: zadnji joj se, 25. 11. 1969., pridružio 63-godišnji MIROSLAV MAGDALENIĆ.

Magdalenić je bio onaj »vječiti drugi«, makar je u dijapazonu svoje glazbene aktivnosti ostvario nekoliko opusa što nedvojbeno nose sve odlike jednog u svojoj struci zaista »vlasteoskog« duha. Jer: u hrvatsku glazbenu svakidašnjicu zadnjeg predratnog desetljeća on je ušao kao autor s *I gud. kvartetom* i *Romarskom po međumurskom* (oba 1930), koja su mu djela odmah osigurala jedno od vrlo istaknutih mjesta među tadašnjim našim skladateljima; neposredno pred rat (1939) stvorio je *Simfoniju u f-molu* što je — naročito sa svoja dva unutrašnja stavka — potvrdila štećeni ugled mladog stvaraoca; u godinama nakon rata napisao je nekoliko radova s komornog područja koja su nakon stanovitim razlozima uvjetovane stvaralačke stagnacije, ukazivali na novu izražajnu dimenziju jednog neospornog skladateljskog talenta.

Jer: svojim postavkama i ostvarenjima na području glazbene pedagogije Magdalenić se, bez sumnje, vinuo u red njezinih najznačajnijih pregaralaca. Njegov *Solfeggio na osnovu narodnog muzičkog izraza* (I—II, 1961) ostat će ne samo kao visoki domet jednog potpuno ispravnog gledanja na glazbeni odgoj budućih naših glazbenika, nego i kao dokaz autorove ljubavi prema svojoj zemlji, najprije onoj užoj međimurskoj, a onda onoj u širem pa najširem smislu riječi. Iz zemlje je crpao svoju snagu; ona ga je nadahnjivala nepresušnim izvorom svojih glazbenih zakonitosti. A on je to vraćao svakom zgodom. Da joj je vratio samo s apostrofiranim skladateljskim i pedagoško-instruktivnim djelima, vratio bi joj zaista obilno. Sasvim je, naime, sigurno da će po njima trajati u hrvatskoj glazbi i post mortem, kao što će kao čovjek plemenita i vedra, upravo raskošno vedra duha, ostati dugo u sjećanju svih koji su ga poznavali i s njim surađivali.

Usprkos tome, u objektivnom stanju stvari, ostao je »vječiti drugi«. I opet: usprkos tome erit *in pace memoria ejus* koju će čuvati *Romarska po međimurskom* i *Solfeggio na osnovu narodnog muzičkog izraza* — ta dva izrazita spomenika kreativne imaginacije Miroslava Magdalenića.

Lovro Županović

ZUSAMMENFASSUNG

Anlässlich des Todes des bekannten kroatischen Komponisten und Erziehers Miroslav Magdalenić (1906—1969) betont der Autor in diesem Artikel, dass der Verstorbene zur Generation der hervorragenden kroatischen Musikologen angehörte, die die kroatische Musik in der Zeit zwischen zwei Weltkriegen unglaublich viel entwickelt hatten. Magdalenić war Komponist der sich mit dem 1. Streichquartett, mit der Symphonie in F Mol und mit noch einigen anderen Kompositionen besonders bekannt gemacht hat. Er gründete sein musikalisches Werk auf dem Folklore aus Medjmurje. Von seinen musischen Handbüchern besonders bekannt ist das »Solfeggio auf Grund des volkstümlichen musischen Ausdrucks«, mit dem er die neuere Wege den jüngeren Musikern aufdeckte.